Ji kalba:
Lai mano kūno žemė susilies su žeme
ant kurios mylimasis vaikšto.
Lai mano kūno ugnis taps šviesa
veidrodyje, kuris atspindi jo veidą.
Lai mano kūno vanduo nutekės prie vandens
iš lotosų tvenkinio, kur jisai maudos.
Lai mano kūno kvėpavimas taps oru,
gaivinančiu jo nuvargintas galūnes.
Lai aš būsiu dangum, ir judės per mane
šis tamsus debesis Šyāma, mano mielasis.

Govinda-dāsa sako, O auksaspalve,
Nejau jis, su smaragdiniu kūnu, leis tau išeiti?